

תת"ע 8394/08 - מדינת ישראל נגד צפאני אפי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 8394-08 מדינת ישראל נ' צפאני

לפני כבוד השופט דן סעדון
המאשימה:
מדינת ישראל
נגד

הנאשמים:
צפאני אפי
עו"י ב"כ עו"ד דרזי

החלטה

לפני בקשה לביטול פס"ד שנייתן עקב אי התיצבות הנאשם (להלן - **המבקש**) לדין.

1. למבקש נרשמה הזמנה לדין שעונייה נהייה ברכב שתווך רישינו פסק על 6 חודשים ובנסיבות המקרה למשך שלוש שנים. בהזמנה לדין צוין המועד שנקבע לדין בעניינו של המבקש אליהם המבקש לא התיצב לדין ועל כן נשפט בהיעדרו ביום 13.6.10. בין היתר הוטלו על המבקש פסילת רישון ל- 3 חודשים תוך הפעלת פסילה מותנית בת חודשים בחופף, פסילה על תנאי וקנס.
2. כת, לאחר חלוף למשך שלוש שנים ממועד מתן פסק הדין הגיש המבקש בקשה לביטול פסק הדין. בבקשתו טוען המבקש כי מיד עם היעדרו דבר מעתן פסק הדין נגדו חדל המבקש לנוהג אך בשל "נסיבות אישיות" פנה רק "כת" אל את כוחו. צוין כייפוי הכוח לצורף לבקשתו נחתם ביום 24.4.17 אך הבקשתו הוגשה מטעמים לא ברורים רק ביום 11.7.17. המבקש טוען כי היעדרו מן הדין נבע מסכוסר בין אישי שהפר את יתר הדברים בחיו לבעל' משמעות שלoit. הוא טוען כי הזמן לדין אינו נמצא בידי וכי הוא "לא היה ער ליום זימנו לדין". למבקש גם טענות בנוגע לחומרת העונש - העולה כדי עיונות דין - כפועל ויצא של שניי העונש לעבירה בה הורשע.
3. המשיבה מתנגדת לבקשתו. לטענתה המבקש זומן לדין בעניינו אך בחר לא להתיצב לדין. יתר על כן, המבקש גם ידע, כעולה מבקשתו, על כך שנשפט בהיעדרו אך לא ברור מאם הבקשתה מדויק קפה על שמרי עת כה הרבה. כיוון שכך, נטען, אין למבקש להלן אלא על עצמו.

דין והכרעה

עמוד 1

דין הבקשה להידוחת בשל כל אחד מן הטעמים הבאים:

(1) סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי קובע כי בקשה לביטול פסק דין תוגש על ידי הנאשם " **תוקן שלושים ימים מהיום שהומצא לנאם פסק הדין אולם רשות בית המשפט לדון בבקשת שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשת הוגשה בהסתמת התובע**" . בעניינו לא ניתנה הסכמת טובע ופסק הדין הומצא לבקשת דין ביום 15.10.13 כעולה אישור המטירה הסרוק בתיק בימ"ש. יתר על כן, המבקש ידע על פסק הדין שכן פועל על פי האמור בו והפקוד את רישון הנהיגה שלו במציאות בימ"ש זה ביום 26.11.13 כעולה אישור ההפקדה הסרוק אף הוא בתיק. לモטור לצין כי ממועד המצאת פסק הדין לבקשת או המועד בו פועל על פי פסק הדין - כך הוא מנوع מלטעון שלא ידוע על קיומו - חלפו למעטה מ- 3 שנים כך שהמבקש החמיץ את המועד להגיש בקשה זו בזמן. בבקשת לא צוינו הטעמים בעטיים הוגש הבקשת באחוריה כר. בנסיבות אלה בהן לא הוכח טעם לאייחור בהגשת בקשה זו משך מסויר שכנים לא מצאתי הצדקה לבטל את פסק הדין.

(2) המבוקש אינו חולק על אף כי הוא זומן כדי לדין בעניינו. לטענתו, הסכוסר האישי בו היה נתן אותה עת הפך את הדיון בעניין תיק זה לשולי בעניין. אינני יכול לקבל טענה זו. בית המשפט אינם יכולים להתנהל על פי סדרי החשיבות שמקנים נאשימים לעניינים התלוי ועומד מעט לעת. על כן, עם כל הכבוד לטרדות האחרות שפקדו את המבוקש באותה עת, משעה שנקבע מועד לבירור עניינו של המבוקש והמבוקש ידע על המועד היה חייב להתייצב לדין. אם בחר המבוקש לא למצות את זכותו להתייצב בפני בית המשפט ולטעון טענותיו, כפועל מסדרי עדיפויות שהוא לו באותה עת, כי אז אין לו להלין אלא על עצמו. בית המשפט אינו חייב ואני יכול להתאים את התנהלותו כך שגם תוארים לרצוננו וסדרי העדיפות המשתנים שמעניק הנאשם לחשיבות הטיפול בעניינו המשפטים.

(3) המבוקש טוען כי העונש שהוטל עליו הוא חמור (3 חודשים, פסילה על תנאי וקנס) וכי נוכח שינוי העוניה לעבירה, כפי שנעשה לאחרונה, יתכן והותצאה הייתה אחרת אילו היה המבוקש נשפט כיום. יש לדוחות טענה זו ממספר טעמים: ראשית, העונש שהוטל על המבוקש אינו חמור כלל ועיקר. אזכור רק כי מתוך 3 חודשים הפסילה שהושתו על המבוקש הוטלו 2 חודשים פסילה מותנים בחופף כך שהטרוניה בדבר חומרת העונש מוקדמת בחודש פסילה עודף על פסילה שמלילא היה מקום להטיל. שנית, מתחם העונש ההולם לעבירה של נהיגה תוך פקיעת רישון הרכב נע בין 3-9 חודשים פסילה, פסילה על תנאי וקנס (עפ"ת 15-04-37960 ולדנברג לפיד נ' מדינת ישראל). במקרה זה מדובר בפקיעה ממושכת בת 3 שנים תמיינות ועודר. על רקע זה, עונש פסילה בת 3 חודשים, המצויה בתחום מתחם העונש, אינו חמור. שלישית, הטענה לפיה אילו היה המבוקש נשפט ביום היה זוכה לקבל עונש שונה تماماה. טענה לעיוות דין בהקשר לעונש שהוטל יכולה לבדוק על רקע בסיס המבחן המשפטי הקיים עבר להטלת העונש. לא על בסיס שינויים נורמטיביים שנעשו בהקשר לעונש מכך יותר מ-3 שנים ממועד גזר הדין. על כן, גם אם תיאורית היה המבוקש זוכה ביום לעונש שונה לו זכה בגזר הדין אינה הופכת את העונש שהוטל עליו בשעתו לכך הגורם לו עיוות דין. אם לא תאמיר כן, הרי שככל אימת שהיא שינוי בדיון לקולא יהיה מקום לפי שיטה זו לפתח גזירות דין חלוציות שהיו נכונות וראויות בעת נתינתם. ברור כי הדעת אינה סובלת תוצאה כן.

(4) כעולה מן הבקשה ונספחיה המבוקש לא פונה לב"כ סמור להגשת בקשה זו אלא חתום לפניה על "יפו"

כוח כבר ביום 24.4.17. בקשתו של המבוקש הוגשה רק ביום 11.7.17 היינו לאחר יותר חודשים ימים ממועד בו נמסר העניין לטיפול משפטי. גם בעניין זה סתם המבוקש ולא פירש בבקשתה מדוע השתאה בהגשת הבקשה לאחר שהעביר את הטיפול בעניינה לבא כוחו.

על יסוד כל הטעמים האמורים אני דוחה את הבקשה.

ניתנה היום, י"ט תמוז תשע"ז, 13 ביולי 2017, בהעדר הצדדים.